

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Mutua officia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Julii Pompejiq; discordia, in magnam urbis perniciem suscitentur: ne quod Lepidi, Plancique consilatu accidit, intestina bella miserabiles sociorum direptione invehant: ne præter expectatum, magnum aliquid & inexcitabile malum oboratur, maximarumq; in Italia urbium capturas, populationes, incendia, yasitatem inducat, cum præfertim tam dira ea sint, quæ sidera, quæ fatidici vates, vetusta etiam de nostris temporibus oracula, nocturnæ diurnæq; sèpius exanditæ voces, brevi futura minitantur, quibus consentire videtur præsaga mali tacita quædam in mortalium omnium cordibus trepidatio. Sedenim nos interim Deo freti, quicquid eventurum est forti animo tolerandum nobis proponamus, inceptumq; laborum ingenuorum iter, dum licet alacriter peragamus. Sed il-*Ex Mula*
lud non omiserim, Mulas non sui generis tantum animalia parere aliquando visas, verum etiam E.*Equus*,
quos, ut anno circiter M. CCC, LXII. in Arenate Brutiorum agro, Mula Equum peperit pilo flavo,
crinibus rutilis, oculis rufis, quem post Loisius Arenas apud Brutios longe princeps, ad Ferdinandū
Neapolitanorum regem misit.

VOLUPTARIA VENUS. CAP. XXIX.

B Terilitatis demum, quam superius posuimus, ergo, qui lascivum hominem, Venere quippe non ad prolem, sed ad voluptatem tantum atque spurcitem utentem significassent, vel Mulum qui Equam saliret, vel Mulam surrecta cauda prurientem, pingere consueverunt. Huic enim generi, quamvis ad progenerandum inepto, genitalia tamen ad voluptatem natura concessit. Quod illis dictum velim, qui animalia rationis experti, nullo neque voluptatis, neq; irascentia: neque cupiditatis sensu affici contendunt: moverique ad hujusmodi incitationes naturæ quodam impulsu, ut vel se hospitare, vel species propagentur. Neque quidem Cervum pavidum: sed quodammodo pavidum, illumque q. io-
dammodo animosum: perinde ac si dicarent, animalia hæc neque cernere, neque audire, sed q.
semel dicam, eanon omnino vivere, sed quodammodo vivere.

MUTUA OFFICIA. CAP. XXX.

C EO vero modo quo proverbii argumentum datum, hieroglyphica sèpius excogitata, & h.
modi picturationum species adinventæ: ut si quis Mulos duos mutuo fe scabentes pinxerit
mutua operam significari conjiciamus, ex eo, quod hujusmodi utimur adagio, id ipsum innuente
cum scilicet dicimus, *Mutuo Muli scabunt*. Quamvis sunt, qui proverbium hoc non nisi ad improbus
& imperitos se invicem effrente spectare putent. Scriptis vero M. Varro librum eo titulo, cuius
testimonium citat Nonius. Recte vero accommodari poterit pictura hæc ad id, quod Horatius ridet
Epistolis:

Emet erat Roma Consulti Rhetor, ut alter Gracchus ut hic illi foret, hic, ut Murius illi. *dagnum.*
Alterius sermone miros audiret honores: *Epist. lib. 2*
Et de Poëtis paulo post, *Epist. lib. 2*
Dixedo Alceus punto illius, ille meo quis? *Fit Mimnermus, & optivo cognomine crescit.*
Quis, nisi Callimachus? si plus depofcere visus, *ep. 5.*

DE CAMELO. CAP. XXXI.

D Ipsa quidem munera laborumque, ut dicebamus, societas, quæ Camelo cum Asinis & Mulis
conjuncta est, exigere videtur, ut ad eundem gregem revocentur. Quoniam vero cum Porci signi-
ficata recenseremus, incidimus in Camelum, quem profanum perinde ac Suem deprehenderamus,
inde videtur exordiendum, ut qua de causa veteres id existimarint, explicemus. Porcum enim ideo
profanum ostenderamus, quia non ruminaret, ungula tamen esset bifida, alterum hoc longe diver-
sum animal, profanum & ipsum tamen, propterea quod ungula sit solida, tametsi ruminat.

IMPERITUS DISCEPATOR. CAP. XXXII.

U nde sit ut per Camelum mystico sensu illi notentur, qui distinguendi feligendique ratione mi-
nime prædicti sunt: qui scilicet sacra profanis, humana divinis nullo discriminé commiscent, ru-*Cameli my-*
stica signifi-
catione
minan-